

QUO VADIS ...

Čo je to ľudstvo?

Poučka hovorí, že sú to všetci ľudia na Zemi, a to tak žijúci ako aj zomretí a vyhynutí príslušníci ľudského rodu. Slovo ľudstvo sa mi veľmi podobá na slovo ľudskosť. A práve nad týmto slovom sa v poslednom čase zamýšľam. Sme ešte vôbec ľudskí? Sme ľudské bytosti alebo len prázdne schránky? Takéto myšlienky mi víria myslou, keď som na geriatrickom oddelení a vidím bezbranných ľudí čakajúcich na ... na smrť, vyzdravenie, zázrak, príbuzných,...? čas je neúprosný, nezastaviteľný fenomén. Je spravodlivý ku všetkým, lebo všetci starneme a blížime sa

k nenávratnému koncu, no je aj neúprosný či krutý, lebo sa nedá vrátiť.

Cesta do školy ranným autobusom je veľmi únavná. Autobus je preplnený tak, že ľudia stoja v uličkách, lebo všetky miesta na sedenie sú už obsadené. Uchmatli si ich mladí ľudia, študenti, so slúchadlami v ušiach a mobilom v ruke. Čítajú texty na obrazovkách, ale sú slepí. Počúvajú hudbu, ale sú hluchí. V skutočnosti nevnímajú nikoho a nič okolo seba. Nepoznajú význam slova ústa, pokora, ohľaduplnosť.

Ja som súčasťou tejto spoločnosti, no z budúcnosti mám

obavy. Kam smerujeme, keď si nevážime tých, ktorí nám dali život a boli tu dávno pred nami? Na každého starého človeka so šedivými vlasmi a vráskami na ustarostenej tvári pozerám ako na svojho známeho. Predstavujem si, ako asi žil, keď bol mladý...

Každý sa rád rozpráva, keď je vypočutý, každý rád urobí malú láskavosť, keď sa dobro dobrom oplátí. Nebojme sa vykročiť, urobiť niečo nečakané, poďme nájsť ostatných a spolu nasmerovať ľudstvo lepším smerom!

ADELA

ĽUDSTVO

